

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Legenda aurea sanctorum, sive Lombardica historia

Jacobus <Genua, Erzbischof>

[Lyon], 20. Juli 1486

De sancto Pancracio lxxi

[urn:nbn:de:bsz:31-289352](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-289352)

De sancto

Pancracio

innatam vxore viro subijci. pugnis ⁊ calcibus cedi
 de fo: mes ptus sepins. p:uari. rursus que vix ma-
 tris pia monita sustinere poterat oportere grãdia
 cõuicia pati mariti. Illa aut iter cetera dixit. Scio
 patre meū fuisse zeloripū. ⁊ matrē meā ab eo cõu-
 cia plurima passam esse. Nunquā vir meus talis fu-
 turus est? Cui illi. Quā q̄diu sunt sponsi vident esse
 benigni. sed mariti effecti crudeliter dominant. et
 aliqui ancillas preferūt dñabus. Dis aut sanctitas
 amissa per pñiam reuocari pōt. sola autē virgini-
 tas ad suū statū reuocari nō pōt. Reat' ei pñiam
 expelli potest. virginitas reuocari nō potest vt ad
 statū pristine sanctitatis attingat. Tūc stauia domi-
 cilla credidit. et virginitatē vouit. et a sancto. cle-
 mente velata est. Quō sp̄sus eius audiēs licētia a
 domiciano ipetrata. virginē cū sanctis nereō et a-
 dilleo in poncianā insulā relegauit putans se per
 hoc posse virginis ppositū immutare. Post aliq̄
 tēpus cū ipse ad insulā p̄xisset. et multis munerib⁹
 sanctos vt virginē suaderēt induceret. ip̄i bec
 penitus respuētes magis eam in dño cōfortabāt.
 Qua ppter cū ad sacrificia cōpellerent. ⁊ dicerent
 se a beato petro ap̄lo baptisatos. nulla rōne posse
 ydol' imolare capite cesi sunt circa annū dñi. lxxx.
 Quoz co:pa iuxta sepulcrū petronelle posita sūt.
 Alios etiā scz victorinū eubicē et maronē quibus
 domicilla adhibebat tanq̄ seruos. tota die in suis
 p̄dijs laborare faciebat. et vespe cantabrū ad mā-
 ducandū eis dabat. Tandē eubicē cedi iussit quo
 usqz sp̄m exalaret. victorinū vero in aq̄s fetētib⁹
 suffocari. maronē vero saxo ingēti opprimi iussit.
 Cū aut unmanissimā petrā quā vix. lxx. viri moue-
 re poterāt sup eū iactassent ip̄s p̄dictū lapidē in
 humeros suos accepit. et quasi leues paleas ad
 duo miliaria portauit. Et cū plurimi credidissent
 cōsularis eū occidi fecit. Post hoc aurelianus do-
 micillā de exilio reduxit. et duas virgines eufrosi-
 nam et theodorā collactaneas ei⁹. vt ei suaderēt
 misit. Quas tñ domicilla ad fidē cōuertit. Tūc au-
 relianus cū sp̄sis p̄dictaz puellarū et trib⁹ iocu-
 larozibus ad domicillā veit vt ei⁹ nuptias celebra-
 ret. et ip̄am saltē violēter opprimeret. Sed cū do-
 micilla p̄dictos duos iuuenes cōuertisset. aurelia-
 nus domicillā in tbalamū introduxit. et ibidē mī-
 mos canere fecit. et ceteros secū saltare iussit. vo-
 lēs eū postmodū violare. Sed cū deficerēt mimi in
 canēdo. et ceteri in saltādo. ipse tñ p̄ duos dies nō
 cessauit. quousqz in saltādo deficiēs expirauit. Lu-
 zurius vero frater ei⁹ ipetrata licētia oēs qui cre-
 diderāt interfecit. et cubiculo vbi p̄dicte virgines

morabant ignē supposuit. Que orātes sp̄s emise-
 rūt. Quarum co:pora sanctus cesarius mane ille-
 sa reperiens sepelliuit.

De sancto pancracio lxxi A

Pancracius a pan qd est torū et gratus et ci-
 tius quasi tor' cito gratis. qz in sua pueri-
 tia grat' .vel vt dicit i glo. p̄cras dicit rabi-
 na. p̄cranari⁹ flagellis subiect⁹. p̄crus lapis va-
 ric colorat' ip̄e ei rapuit p̄edā captiuozū. fuit sub-
 iect⁹ flagellis tormētoz colorat⁹ varietate virtutū

Pancracius nobilissimis ortus parētib⁹. dū
 apud frigiā et patre ⁊ matre or:batus esset
 sub cura dyonisi j parui sui relic⁹ est. Am-
 bō ergo romā vbilargū habebant patrimoniū re-
 dierūt. In quoz vico cornelius papa cū fidelibus
 latitabat. A quo quidē cornelio cū p̄dictus dyoni-
 sius et pancraci⁹ fidē xp̄i recepissent. tandē dyoni-
 sius i pace mouit. et p̄cracius capif et cesari p̄sen-
 taf. Erat aut p̄craci⁹ quasi annoz. xiiij. Cui dixit
 dyocletian⁹ cesar. Infantule suadeo tibi ne mala
 morte moriaris: qz cū puer sis facile decipis. et q̄a
 nobilis comprobaris ⁊ carissimi mei filius extitisti
 te vt recedas ab hac vesania. vt velut filiū meū te
 habeā. Cui p̄cracius. Et si puer sum co:pe. co: tñ
 gero senile. Et virtute dñi n̄ri i besu xp̄i terro: v̄-
 ster tñ apud nos est q̄tus bec pictura quā cernim⁹
 Dñj aut tui quos me hortaris colere deceptozes et
 germanaz stupratores fuerūt q̄ etiā nec parētib⁹
 pepercerūt. Quō si hodie seruos tuos talia cogno-
 sceres facere. p̄tinus occidi iuberes. Talc deos
 l iij

miro: quomodo colere non erubescis. Augustus igitur puras se a puero victu. iussit eum in via aureliana decollari circa annos domini. cclxxvij. Cuius corpus cocauilla senatrix diligenter sepeliuit. Ad eius sepulcrum ut ait grege. turoñ. si quis falsus iurare voluerit. antequam ad cancellum conueniat. aut statim a demone captus insanit. aut cadens in pavementum prius vitam perdit. Lis non modica inter duos erat. et in dextera reum minime ignorabat. Zelo igitur iusticie iudex ductus. ambos ad altare sancti petri deduxit et ibidem reus innocentiam suam quam pretendebat iuramento expiare coegit rogans apud ut aliquo iudicio ostenderet veritatem. Cuius autem ille iurasset. et nichil mali passus fuisset. iudex eius malicie conscius. zelo accessus iusticie exclamauit. Senio iste petrus aut nimis misericors est. aut minori defert. Eam ad pancracium tuenem. et ab eo requiramus. Cuius ergo venissent. et super tumulum reus iurare falsum presumpsisset manum inde trahere non potuit. et ibidem postmodum expirauit. Unde usque hodie a plerisque obseruatur. ut super reliquias beati pancracij pro arduis iuramentum fiat.

De festiuitatibus que occurrunt infra tempus peregrinationis.

Dico de festiuitatibus que occurrunt infra tempus reconciliacionis quod tempus representat ecclesia a pascha usque ad octauam pentheste. Sequitur videre de festiuitatibus que eueniunt infra tempus peregrinationis. quod tempus representat ecclesia ab octaua pentheste. usque ad aduentum. Principium autem huius temporis non semper hic incipit. sed iuxta paschalem terminum variatur.

De sancto urbano lxxii

Urbanus ab urbanitate dicitur. vel urbanus ab urbe quod est lumen vel ignis. et balanus rursus fuit enim lumen per conuersationem honestam. ignis per caritatem succensam. responsio per doctrinam. fuit lumen sicut lux. quia lux est in aspectu amabilis. in essentia immaterialis. in situ celestis. in actu perutilis. Sic ille sanctus fuit amabilis in conuersatione. immaterialis in mundi despectu. celestis in contemplatione. utilis in predicatione.

Urbanus calixto pape successit. Cuius tempore cum fuisset maxima persecutio in christianis. tandem alexander cuius mater hamea christiana erat. quam origenes puerterat impiam sumpsit. Ipsa igitur filium patris maternis induxit. ut a persecutore christianorum cessaret. Ueruntamen almachi uerbis persecutor qui beatam ceciliam decollauerat in christianos crudeliter seuebat. Sanctum ergo urbanum diligenter inquiri

fecit et in quodam antro percurante carpasio quodam ministro cum tribus presbiteris et tribus diaconibus repertum in carcere mitti iussit. Post hoc coram se ipsum adduci precepit. et quod quinque milia hominum cum sacris legis cecilia et illustribus uiris tyburcio et valeriano seduxerat. eisdem obiecit. et thesauros cecilie requisit. Cui urbanus. Ut video plus te ad se ueniendum in sanctos ducit cupiditas quam cultus deorum. Thesaurus cecilie per manus pauperum celos conscendit. Cum ergo sanctum urbanum cum sociis pluribus eederent. et ipse nomen domini elyon innoceret. subinde presectus ait. Sapiens uult iste senex uideri. et ideo nunc ignota loquitur. Cuius autem supari non possent. iteque in carcere recluduntur. Ubi tres tribunos ad se ueniētes cum custode carceris anolino sanctus urbanus baptisauit. Audito igitur anolino christianus factus esset. presectus sistitur. et sacrificare renuens decollatur. Sanctus autem urbanus cum sociis ad simulacrum ducitur. et ibi imponere uigil. Tunc orante urbano simulacrum cecidit. et viginti duos sacerdotes qui ignem ministrabant occidit. Tunc grauissime laniatur. et post hoc ad sacrificandum ducunt. Qui in ipsum ydolum expuētes frontes cruce numerunt. et iniuncto dato pacis osculo capitalē sententiā acceperunt sub alexandro. qui cepit circa annum domini. cccx. Sed statim carpasius a demone arripitur. et deos suos blasphemans et christianos in uirtus magnificans a demone suffocatur. Quod ei uxor armena uidens. cum filia sua lucina et tota familia a sancto fortunato presbitero baptisina suscepit. et post hoc sanctorum corpus a bono officio sepeliunt.